

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 18.306 van 3 november 2008
in de zaak RvV X / IV

In zake: X
Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraanse nationaliteit te zijn, op 27 juni 2008 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 6 juni 2008.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 14 augustus 2008 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 31 oktober 2008.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat P. MEULEMANS loco advocaat F. LANDUYT en van attaché K. GOOSSENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De voornaamste gegevens van de zaak kunnen als volgt worden samengevat:

1. X, die verklaart van Iraanse nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen het rijk binnengekomen op 13 november 2000 en heeft zich een eerste keer vluchteling verklaard op 14 november 2000. Op 19 september 2001 nam de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken de beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten. Op 27 oktober 2003 nam de Commissaris-generaal een bevestigende beslissing van weigering van verblijf. Verzoekers vordering tot schorsing en beroep tot nietigverklaring tegen deze beslissing werden verworpen door de Raad van State.
2. Verzoeker keerde niet terug naar zijn land van herkomst en heeft zich op 14 maart 2008 een tweede keer vluchteling verklaard. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker op 5 mei 2008 door de Dienst

Vreemdelingenzaken overgedragen aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waar verzoeker werd gehoord op 2 juni 2008.

3. Op 6 juni nam de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op 12 juni 2008 aangetekend verzonden.

2. Ten gronde.

1. In een enig middel, afgeleid uit de schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van het Internationaal Verdrag betreffende de status van Vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 en van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet), voert verzoeker aan dat hij doorheen zijn verklaringen een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk heeft gemaakt. Hij betoogt, onder verwijzing naar rechtspraak van de Raad van State, dat de beweerde contradicties niet van die aard zijn om een asielaanvraag als bedrieglijk af te wijzen aangezien dergelijke drastische beslissing enkel mogelijk is voor zover de tegenspraken op ontegensprekelijke manier een aanfluiting inhouden van de geloofwaardigheid van de essentiële gegevens van het verhaal van de aanvrager. Verzoeker voert aan dat hij een precies, gedetailleerd en omstandig verhaal heeft gedaan aangaande de gebeurtenissen die hem ertoe hebben gebracht zijn land te ontvluchten. Hij stelt dat zijn verhaal standvastig en samenhangend is, zowel qua hoofdzaak als qua details en er alleszins geen redelijke verhouding is tussen de aangehaalde tegenstrijdigheden en de afwijzing van de asielaanvraag.
2. De Raad wijst erop dat de bepalingen vervat in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen tot doel hebben de burger in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid de beslissing heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Uit de bewoordingen van de bestreden beslissing blijkt dat de Commissaris-generaal in het eerste deel van de beslissing op uitgebreide wijze de verklaringen van verzoeker uiteenzet. Vervolgens worden de bevindingen weergegeven van het onderzoek van deze verklaringen. De Commissaris-generaal concludeert ten slotte aan de hand van deze vaststellingen dat verzoeker niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend en dat hij niet in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. De bestreden beslissing is derhalve omstandig en afdoende gemotiveerd en genomen in overeenstemming met de wetsbepalingen betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandeling, aangezien zij de feitelijke en juridische overwegingen vermeldt die eraan ten grondslag liggen.
3. Blijkens verzoekers verklaringen, zoals samengevat in de bestreden beslissing, vreest hij vervolging in zijn land van herkomst omwille van de redenen aangehaald in het kader van zijn eerste asielaanvraag. Verzoeker herhaalt dat hij tijdens zijn legerdienst meerdere malen werd gevangengezet omdat hij voortdurend in discussie trad met zijn oversten en omdat hij noch het militaire noch het islamitische regime een warm hart toedroeg. Verder stelt verzoeker dat hij een winkel had waar hij een zekere F.

tewerkstelde. F. verspreidde pamfletten tegen het regime en verzoeker zou hem hierbij geholpen hebben. Op 20 of 21 september 2000 zou verzoeker vernomen hebben dat F. een drietal dagen eerder gearresteerd werd. Verzoeker zou daarom de meeste pamfletten uit zijn winkel verwijderd hebben. Op 23 september 2000 zouden de autoriteiten naar verzoekers winkel gekomen zijn doch daar verzoeker niet aanwezig was zouden zijn broer en een arbeider die wel in de winkel aanwezig waren gearresteerd zijn. Verzoekers broer zou na een paar uur reeds zijn vrij gekomen maar verzoekers vader, die dezelfde dag werd opgepakt, zou gedurende verschillende maanden hebben vastgezeten. Ter staving van zijn beweerde problemen in Iran legt verzoeker thans kopieën van twee convocaties voor. Verder verklaart verzoeker dat hij intussen in België lid werd van de CPI (Constitutional Party of Iran) en dat hij aan een viertal manifestaties voor het Europees Parlement heeft deelgenomen.

4. Blijkens de bestreden beslissing wordt verzoekers asielaanvraag verworpen omdat (i) hij bij zijn tweede asielaanvraag geen nieuwe elementen of gegevens heeft aangebracht die de eerdere negatieve appreciatie inzake zijn eerste asielaanvraag nog kunnen wijzigen, (ii) de algemene geloofwaardigheid van zijn beweerde problemen met de Iraanse overheid bij zijn tweede asielaanvraag zelfs nog verder op de helling komt te staan door een aantal bijkomende fundamentele tegenstrijdigheden zodat niet het minste geloof kan worden gehecht aan zijn problemen tijdens zijn militaire dienst, aan de arrestatie van F., aan de gebeurtenissen op 23 september 2000, aan de moeilijkheden van zijn familieleden die hieruit voortvloeiden en aan het feit dat verzoeker hiervoor nog steeds geconvoceerd zou worden, (iii) uit de resultaten van een onderzoek naar de authenticiteit van de neergelegde convocaties blijkt dat er niet voldaan is aan een zeer voorname inhoudelijke vereiste zodat er ernstige twijfels bestaan omtrent de authenticiteit van deze documenten, (iv) de elementen die wijzen op een tekort aan geloofwaardigheid bovendien van die aard zijn dat zij het onmogelijk maken om een zicht te krijgen op zijn werkelijke achtergrond of reële situatie (betreffende de redenen waarom hij zijn land verlaten heeft, zijn eventuele relaties met de autoriteiten van zijn land van herkomst, het eventueel risico van vervolging, ...) en zij tevens van die aard zijn dat zij een beoordeling van het risico ten gevolge van eventuele in België gevoerde acties onmogelijk maken, (v) er elementen zijn die ernstige twijfels doen rijzen aangaande de authenticiteit van zijn politiek engagement en die wijzen op het opportunistische karakter van zijn activiteiten voor de CPI in België, (vi) een reëel risico bij een terugkeer naar Iran alleen bestaat voor leidende figuren van oppositiegroepen die nadrukkelijk in de openbaarheid treden en (vii) de door hem neergelegde documenten niet van die aard zijn bovengedane vaststellingen te wijzigen.
5. Zonder verzoekers eerste asielaanvraag opnieuw te beoordelen, stelt dat Raad vast dat uit de lezing van het administratief dossier ontegensprekelijk blijkt dat verzoeker naar aanleiding van zijn opeenvolgende asielaanvragen tegenstrijdige verklaringen aflegt met betrekking tot (i) het tijdstip waarop hij zijn legerdienst beëindigd heeft, (ii) het aantal keer dat hij tijdens zijn legerdienst werd gevangengezet en de reden van deze vasthoudingen, (iii) het tijdstip waarop F. respectievelijk verzoekers broer door de autoriteiten werden gearresteerd en (iv) de periode dat zijn broer en zijn vader zouden zijn vastgehouden. Verzoeker kan derhalve bezwaarlijk volhouden dat hij een coherent, standvastig en samenhangend relaas heeft uiteengezet. In tegenstelling tot wat verzoeker voorhoudt in het verzoekschrift, houden zijn tegenstrijdige verklaringen wel degelijk verband met essentiële elementen van zijn asielrelaas aangezien zij betrekking hebben op feiten die rechtstreeks aanleiding hebben gegeven tot zijn vlucht, zodat de Commissaris-generaal terecht kon besluiten tot de ongelooftwaardigheid van verzoekers verklaringen.

6. Uit het verzoekschrift blijkt weliswaar dat verzoeker het niet eens is met de motieven van de bestreden beslissing doch de Raad stelt vast dat hij in het verzoekschrift geen ernstige poging onderneemt om deze motieven ook maar enigszins te verklaren of te weerleggen. Verzoeker beperkt zich in de eerste plaats tot het herhalen van zijn vluchtrelaas. Verder herneemt hij een aantal motieven van de bestreden beslissing en wijzigt hij de bevindingen en conclusies van de Commissaris-generaal van ontkennend naar bevestigend, zonder ook maar enige argumentatie te ontwikkelen om deze bevindingen te ondergraven. Dergelijk verweer is echter niet dienend om de motieven van de bestreden beslissing, dewelke steun vinden in het administratief dossier, te ontcrachten. Verzoeker brengt evenmin concrete elementen aan waaruit zou kunnen blijken dat de informatie waarop de Commissaris-generaal zich bij het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund, niet correct zou zijn. De motivering van de bestreden beslissing blijft derhalve staande en wordt door de Raad tot de zijne gemaakt.
7. Aangezien in de bestreden beslissing ernstige gebreken in de verklaringen van de verzoekende partij worden aangehaald en geen van de motieven overtuigend wordt weerlegd, schragen de gezamenlijke motieven de bestreden beslissing in voldoende mate. Gelet op de vaststellingen van de bestreden beslissing, is het asielaas van verzoeker niet geloofwaardig en is er derhalve geen reden om het te toetsen aan het Verdrag van Genève van 28 juli 1951.
8. De Raad stelt vast dat verzoeker om de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus verzoekt, maar niet concreet uitwerkt waarom hij hiervoor in aanmerking zou komen en er evenmin elementen in het dossier aanwezig zijn die zouden kunnen leiden tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.
9. Er worden geen gegronde middelen aangevoerd. De bestreden beslissing wordt beaamd en in zijn geheel overgenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 3 november 2008 door:

mevr. M.-C. GOETHALS, wnd. voorzitter,
 rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A. SMETS, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A SMETS.

M.-C. GOETHALS.